

Jelena Savić

NA AUTO-PUTU BRATSTVA I JEDINSTVA

MOJ JUŽNI VETAR

Šta rade Džej i Sinan, dva mrtvaka, u pesmama mojim?
Opstajući u Južnom vetru,
Utemeljujem se.
To nije bedni pokušaj Tarantina.
To su osamdesete i devedesete,
Kultura našeg sećanja,
Istorija našeg opstanka.
Institucije kulture vode svoje politike suživota
U kom nema nas.
Života u smrti.

KUDA IDU LJUDI KAO JA?

Kuda idu ljudi kao ja?
Pitam za druga.
Jer život opstaje,
Tera na životarenje.
Pokora i sužanj.
Status života kao moralne dužnosti od koje rezonance drhture bojeći se svoje upotrebe.
Želi samo obične stvari, razgovor, šetnju, nekad neki zajednički ručak u svojim četrdesetim.
A ne, dozvolite da vas ispravim, ne čak ni partnera.
Kulturno se ne uzdiže jer nema uzdizanja ovde.
Samo peščane dine ponižavanja i poniženja.
Nedignifikovani.
Kud god da krenem tebi se vraćam ponovo.
U mačjem kavezu.
Jer ti si sve što je preostalo.
Mačke jure po izbezumljenom razbacanom betonu u paramparčad i nestaju ispod blokova Vrišteće armature dok saveznički bacači bruje, a niko ne bi da bude nazi.

10. 5. 2021.

U SANU SE PUŠTA CIGANIJA

Sve su performansi.
 Svaka vrsta brige belache ili romske.
 Svaka vrsta angažovanja.
 Učim znakovni jezik da ćutim dok govorim.
 To je performans sa suštinom.
 Moja poezija je ionako mrtvorodena.
 Mogu da budem narativna.
 I bez duha.
 I bez talenta.
 I bez pesničkih kvaliteta.
 U SANU se pušta ciganija.
 Neki Romi govore
 Bez duha i talenta,
 Bez pesničkih kvaliteta
 O romskoj kulturi.
 Sve je performans.
 Vodi me na Jadransko more.

11. 3. 2021.

NA AUTO-PUTU BRATSTVA I JEDINSTVA

Romske teme na srpskom zvuče skrnavo.
 To niko neće objaviti.
 Hoće li biti romske poezije van kočija, konja, romansi, staza prošlosti?
 Mali holokausti.
 Izgleda Romi imaju DNK otporan na kovid-19.
 Rezilijencija u novom-starom ruhu.
 Kaskadne padove ne možemo više brojati.
 Padovi su bez umetničke vrednosti.
 Na Auto-putu bratstva i jedinstva mi je ostalo srce na vrućem asfaltu.
 Dok u četrdesetim učim da vozim i prvi put pritiskam gas.
 Ne završavam stvari.
 Novac se pretače kroz prste u ništa.
 Kao život.

Što nisam Jugoslavija ili R2-D2
 Da budem voljena.

11. 3. 2021.

ZAZORNA ODBAČENA

Pojela bih sve cveće ljutito,
I značajno, klizim preko violinskog ključa na supu od bundeve.
Sneg, dajte sneg, sneg i mraz! Sada! Kamera!
Napravila bih bolji komad, koristila svoj glas, video-klipove, ali nemam vremena.
Nemam resurse. Oskudica mog sveta.

Tišina iza ogledala.
Ja sam zazorna odbačena, *abject*.